

[Haugberg.]

synskommissionen går ind for. Selv er jeg tilhænger af en forældre- og folkevalgt skolekommission for hele kommunen, valgt af hele kommunen. Så kunne man vælge alle de forældre, der har særlig interesse for folkeskolen og alle de spørgsmål, der har særlig forbindelse med skolernes hele virksomhed og udvikling. En skolekommission, sammensat på denne måde, ville efter min mening være særlig egnet til at behandle alle kommunens skoleproblemer, og når så en sådan skolekommission havde forhandlet et problem til ende, så skulle den afgive indstilling til kommunalbestyrelsen, der skulle have den endelige afgørelse af, hvor meget eller hvor lidt man ville gennemføre af det, skolekommissionen indstillede. Det må nødvendigvis være sådan, at kommunalbestyrelsen, der har det økonomiske ansvar for kommunen, må være den afgørende faktor på alle områder, hvor det vil have økonomiske konsekvenser for kommunen. Af den grund må en skolekommissions beføjelser naturligvis være begrænsede på det økonomiske felt.

Jeg vil ellers mene, at en sådan forældre- og folkevalgt skolekommission af mange grunde vil være at foretrække. Man kunne som sagt i en sådan kommission samle repræsentanter for alle skoleinteresserede forældre fra hele kommunen, og når man henlagde alle skolespørgsmål til behandling i denne kommission, ville de hidtidige kompetencestridigheder mellem skolekommission, forældreråd og skolenævne være bragt ud af verden, og ved en sådan ordning ville alle kommunale spørgsmål angående skolerne kunne tænkes at få en ensartet behandling. Disse tanker om en folkevalgt og forældrevalgt skolekommission vandt imidlertid ikke en sådan tilslutning i tilsynskommissionen, at de kunne forventes at blive gennemført, og jeg er derfor gået med til flertalsforslaget, det forslag, der nu er stillet af den højtærede undervisningsminister.

Forslaget har den store fordel fremfor de nugældende bestemmelser, at man sikrer sig en repræsentant for forældrene for hver hovedskole eller hvert skoledistrikt som medlem af skolekommissionen. Denne bestemmelse vil jeg meget gerne fremhæve stærkt, da jeg anser den for at være meget værdifuld.

Jeg finder også anledning til at fremhæve forslagens bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen selv kan afgøre, hvorvidt man ønsker skolenævne ved de enkelte skoler.

Bestemmelserne i den nugældende tilsyns-

lov angående forældreråd er slet ikke medtaget i det forelagte forslag; det vil dog sige, at for Københavns vedkommende er der i virkeligheden kun tale om en navneforandring, idet man erstatter de nuværende obligatoriske forældreråd i København med tilsvarende skolenævne.

Da man i sin tid, i 1933, gennemførte tilsynsloven med ret til at vælge forældreråd, nærrede man fra mange sider store forventninger til, at disse forældreråds oprettelse ville give anledning til en stærkt øget interesse for folkeskolen fra forældrenes side. I de første år efter lovens vedtagelse så det også ud til, at disse forventninger ville blive opfyldt, idet der både i byerne og på landet blev oprettet en del forældreråd. Efterhånden som tiden er gået, er denne interesse imidlertid svundet ind til næsten ingenting; i hvert fald er det en kendsgerning, at valgdeltagelsen ved forældrerådvalgene er blevet mindre og mindre, efter som tiden er gået. På trods af disse iøjnefaldende kendsgerninger ved jeg, at der fra enkelte sider næres en meget varm interesse for bevarelsen af disse forældreråd; ja, hvor mærkeligt det end lyder, kan man undertiden få det indtryk, at jo mere dalende interessen har vist sig blandt de stemmeberettigede forældre, des stærkere er den blevet hos de enkelte medlemmer, der ønsker forældrerådene bevaret. Man hævder, at interessen for forældrerådene er gået tilbage, fordi man har tildelt disse råd for få beføjelser. Jeg tror slet ikke på den forklaring. Den harmonerer nemlig altfor dårligt med den gældende bestemmelse om, at forældrerådene kan rette henvendelse til skolekommissionen om alle spørgsmål vedrørende skolen; det vil simpelthen sige, at forældrerådene, hvis de har noget på hjerte angående et eller andet skolespørgsmål, til enhver tid kan behandle dette spørgsmål og bringe det frem. Forældrerådene har nu i 15 år haft deres chance, og det har vist sig, at forældrenes interesse for at benytte denne chance har været stærkt dalende; det er derfor rimeligt, at man forsøger at finde frem til noget andet, der forhåbentlig vil vise sig at være i større overensstemmelse med befolkningens og forældrenes interesse.

Om skolenævnene, der vel nærmest er tænkt som en direkte erstatning for forældrerådene, har der både i og udenfor tilsynskommissionen været ført lange forhandlinger. Fra enkelte sider har man ønsket at gøre disse nævn obligatoriske, men på baggrund af de kendsgerninger, der foreligger angående tilslutningen til forældre-